

ماه اصلاح

والکوی اصلاحات

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

رساله جامع علوم انسانی

● محمود مهدی پور

دلسوزان عالم هماهنگی ندارد و گرفتار بیماری‌های مزمن، مسری و مرگ‌بار فراوان است، هیچ انسان متفکر، مستقل و دلسوزی تردید ندارد. تبعیض، فقر، فساد، جهل و بیسوادی، اعتیاد و بیماری، بیکاری و استثمار و بیگاری، یأس و بدبینی، اختلاف و درگیری، رشوه و تقلب و زورگویی، دروغ پراکنی و

نیاز جامعه بشری و ایران اسلامی به اصلاحات، چیزی است که امروز مورد توافق همه خردمندان جهان و نقطه اتفاق کلیه گروه‌ها و جناح‌های کشور است.

در این که نظام اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و اخلاقی حاکم بر جهان، با اهداف و آرمان‌های خردمندان و

تهدمت گستری و صدها بیماری اخلاقی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی، جهان بشریت را به شدت رنج می‌دهد. کدام انسان عاقل است که «حق و تو» را برای زورمندان عالم منطقی و مشروع بداند؟ کدام انسان آگاه است که آوارگی و اعدام و فقر و بیماری و گرسنگی حاکم بر افغانستان را بداند و اوضاع آن کشور را خوب و مثبت ارزیابی کند؟

کدام انسان با عاطفه است که از فقر و گرسنگی و بیماری و بیداد حاکم بر مردم عراق، احساس رنج و شرمندگی نکند؟

کدام انسان منصف است که در فلسطین اشغالی جنگ فلاخن و سنگ و توپ و تانک و بمب افکن‌های رژیم صهیونیستی را مشاهده کند و حمایت مدعیان حقوق بشر و آزادی و تمدن از بزرگترین وحشیگری‌ها را با خشم و اشک و نفرین پاسخ نگوید و فریاد «مرگ بر آمریکا و اسرائیل» بر نیارد.

در کشور جمهوری اسلامی ایران هم با وجود همه تلاش‌ها و ایثارها و ویژگی‌های مثبت و ارزشمند ایمانی، اخلاقی اکثریت مردم، برخی بیماری‌های خطرناک و رنج‌آور «جسم» و «جان» بسیاری از فرزندان این آب و

خاک را می‌آزارد و همه‌اندیشمندان دلسوز و آگاه را به انتقاد و اعتراض و تفکر و بررسی و تلاش برای درمان و کنترل بیماری‌ها و می‌دارد و همه‌دلسوزان ملت و دولت، خواهان «اصلاحات اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی» هستند.

«فقر و فساد و تبعیض» سه بیماری جانکاه و غم‌انگیز و دردناک جامعه ماست که ریشه در اندیشه‌ها و برنامه‌های غلط سیاسی، فرهنگی، اقتصادی داخلی، توطئه‌ها و فشارهای گوناگون دشمنان خارجی دارد.

بیکاری، فقر، پارتی‌بازی، اعتیاد، فساد اخلاقی، رشوه‌خواری، ناامنی و دزدی، بدبینی و درگیری گروه‌ها و جناح‌ها و تبعیض شدید طبقاتی، از بیماری‌های آشکار در کشور است. اکثریت اندیشمندان داخل و خارج، مردم ایران را خوب و فداکار، کم توقع و پرتلاش و برخوردار از بهره‌هوشی بالا می‌دانند و این بیماری‌ها، مولود سیاست‌ها، روش‌ها، عادت‌های نادرست و نفوذ وابستگان اجانب در نظام آموزشی، اقتصادی، مدیریتی کشور است، که برخی از عهد طاغوت باقی مانده و بخشی مربوط به کارگزاران

و مدیران و دست‌اندرکاران کنونی کشور است.

در اینکه سیستم مدیریت کشور و برخی از مسؤولان و تصمیم‌گیرندگان در نهادهای اقتصادی و فرهنگی کشور، گرفتار بیماری و یا انحراف فکری و وابستگی به دشمنان این ملت‌اند، تردیدی وجود ندارد. در بیمار بودن نظام و دولت اختلاف نیست. اختلاف در عوامل بیماری و شیوه‌های درمان و نسخه‌های تجویز شده برای اصلاح و بهبود نظام اجتماعی کشور است.

از دیدگاه ما، ماه رمضان، ماه «اصلاح» است و قرآن عالیترین «منشور اصلاحات اجتماعی» و امام علی علیه السلام درخشان‌ترین «الگوی اصلاح طلبی» در تاریخ بشریت. بی‌انید با برخورداری از این سه عنصر ارزشمند و استفاده از این سه گوهر آسمانی «ماه رمضان، قرآن، امام علی علیه السلام» به اصلاحات، صادقانه، عمیق‌تر و جدی‌بانشیم و به سوی ساختن جامعه‌ای قرآنی و علوی گام برداریم.

مبانی اصلاحات

صلاح و فساد انسان‌ها، از اندیشه آغاز می‌گردد، در ویژگی‌های اخلاقی نمودار می‌شود و با رفتار و عادت‌ها،

● «فقر و فساد و تبعیض» سه

بیماری جانکاه و غم‌انگیز و

در دناک جامعه ماست که

ریشه در اندیشه‌ها و

برنامه‌های غلط سیاسی،

فرهنگی، اقتصادی داخلی،

توطئه‌ها و فشارهای گوناگون

دشمنان خارجی دارد.

گسترش می‌یابد. ایمان ریشه همه صلاح‌ها و کفر و شرک ریشه همه فسادهاست.

ماهی از سرگنده گردونی ز دم.

در زندگی فردی، صلاح و فساد اشخاص و افراد ریشه در اندیشه‌ها، جهان‌بینی و نگرش و بینش آنان دارد. و در زندگی اجتماعی، «صلاح و فساد» سران و زمامداران فکر و فرهنگ جامعه، عامل اصلی موفقیت‌ها و شکست‌هاست. مفاسد کنونی ریشه در هجوم فرهنگی و همکاری بعضی از مسؤولان فرهنگ و ارشاد کشور با مهاجمان دارد. سال‌هاست که دشمنان تجربه کرده‌اند، مهمترین راه آسیب

رساندن و استثمار کشورها، استعمار فرهنگی و نفوذ در مراکز فرهنگ ساز آنان است. به قول آن اندیشمند مظلوم، اول «حواس» را پرت می‌کنند، بعد دست را می‌بندند و در آخر جیب را خالی می‌کنند.

سیاست‌های تساهل و تسامح فرهنگی، برخی متون درسی و برخی استادان وابسته و نفوذ برخی وابستگان فکری و سیاسی در دانشگاه‌های کشور و مراکز فرهنگ ساز مثل صدا و سیما و مطبوعات و نشریات، ریشه بسیاری از مفاسد کنونی است.

اگر فساد در کشور وجود دارد، مسؤولان فکر و فرهنگ کشور در طول سال‌های پس از انقلاب اسلامی اولین

● صلاح و فساد انسان‌ها، از

اندیشه آغاز می‌گردد، در

ویژگی‌های اخلاقی نمودار

می‌شود و با رفتار و عادت‌ها،

گسترش می‌یابد. ایمان ریشه

همه صلاح‌ها و کفر و شرک

ریشه همه فسادهاست.

کسانی هستند که باید پاسخگو باشند و سیاست‌های آموزشی، تربیتی، تبلیغی است که باید مورد تجدیدنظر قرار گیرد و اصلاح شود.

البته هیچکس به تنهایی مسؤول همه انحراف‌ها و بازگشت و ارتجاع فرهنگی به عصر طاغوت نیست، اما آن‌ها که در مطبوعات و رسانه‌ها از تفکر طاغوتی و چهره‌های طاغوتی و ارزش‌های «شاه پسندانه» و وابستگی به آمریکا و اسرائیل حمایت کرده و می‌کنند، متهمان ردیف اول دادگاه الهی و مردمی در همه مفاسد کنونی کشورند.

بزرگترین مفاسد

بزرگترین بیماری آن است که بیماری، «سلامت» و سلامتی، «بیماری» تلقی گردد و دکتر و پرستار و نهادهای درمانگر، محکوم و مجرم شناخته شوند. هم اکنون سال‌هاست که هر چه عالمان بیدار و رهبری بزرگوار انقلاب اسلامی و دلسوزان نظام نسبت به هجوم فرهنگی و ابتذال اخلاقی و نشر اندیشه‌های غرب‌گرایی و تفکر ملی‌گرای هشدار می‌دهند، برخی از دست اندرکاران فرهنگ کشور، «تهاجم» را «تبادل» می‌نامند، به معلمان بزرگ آزادی، تلفظ

آزادی را یاد می‌دهند و به تسامح و مدارا توصیه می‌کنند.

شکستن ترازوی تشخیص صلاح و فساد، یعنی اعلام قرائت‌های گوناگون از دین، طرحی است که سال‌هاست به اسم «روشنفکری دینی» و توسط مدعیان «ملّی - مذهبی» دنبال می‌شود. هجوم به فقهای شورای نگهبان، روحانیت، اصل ولایت فقیه و قوه قضائیه، هجوم به نهادهای پاسدار سلامت فکر و فرهنگ و اخلاق جامعه است. مطبوعات مزدور و منحرف دکتر را مسخره می‌کنند تا از بیماری آنان سخن نگویند و اسلام و روحانیت و فقه را مسخره می‌کنند تا اندیشه و اخلاق آمریکایی، تفکر صهیونیستی، مبانی فکری غارتگری و اخلاق بردگی در جامعه تحکیم شود و جامعه عاشقانند بد

قربانگاه سرمایه‌داری برود.

حرمت انسان و احترام مسلمان در فرهنگ اسلامی حقیقتی به روشنی آفتاب است ولی نشانندن «انسان» به جای «خدا» و حاکمیت «اومانیزم» به جای «اسلام» و طرح «مردم سالاری» در برابر «خدا سالاری» و حتی در کنار «خدا سالاری»، چیزی مثل شعار منافقین «به نام خدا و به نام خلق قهرمان ایران» است، که امروز از زبان نسل دوم جریان نفاق شنیده می‌شود.

در جامعه اسلامی «توحید» حاکم است و هر قدرتی در برابر خدا، کفر و ضدیت با اوست و قرار دادن هر نهاد و شخص و چیزی در کنار او، شرک است. شگفتا، امروز هرکس در صحنه جامعه حق دارد درباره سلامت و بیماری سخن بگوید و قرانت خویش!

● آن‌ها که در مطبوعات و رسانه‌ها از تفکر طاغوتی و چهره‌های طاغوتی و ارزش‌های «شاه پسندانه» و وابستگی به آمریکا و اسرائیل حمایت کرده و می‌کنند، متهمان ردیف اول دادگاه الهی و مردمی در همه مفاصل کنونی کشورند.

از صلاح و فساد را اعلام کند. هر کس حق دارد «قرآن» را طبق میل خود تحلیل هر مونتیک و تفسیر کند و بجای فقهای راستین فتوا صادر نماید و هر رطب و یابسی را به اسم قرائتی جدید و نوین از دین عرضه کند، اما مفسران راستین قرآن و روحانیت دلسوز و عالمان آگاه، مورد شدیدترین اهانت‌های مطبوعاتی قرار می‌گیرند و برخی دست‌اندرکاران، برای اهانت‌کنندگان راهکار قانونی جست و جو می‌کنند و طرح تفسیر «اهانت و توهین» به مجلس می‌برند!! حمایت از «اصلاحات اجتماعی» و «اصلاحات اعتقادی» و «اصلاحات اخلاقی» به معنای حمایت از معروف و پسیکار با منکر، وظیفه تاریخی و همیشگی عالمان دین بوده و هست و خواهد بود. ولی «معروف و منکر» و «صلاح و فساد» و «سلامت و بیماری اجتماعی» و «عدل و ظلم»، ترازویی دقیق و پرتوان، همچون قرآن و سنت و عقل سلیم و سیره عترت علیهم‌السلام دارد و کارشناسان این ترازو، فقهای بزرگوار اسلام و در رأس آن، فقهای شورای نگهبان و رهبر بزرگوار انقلاب اسلامی هستند.

«اصلاح و افساد» را در جو قرآن و مسلمانی، باید سنجید و داوری نهادهای وابسته به استکبار جهانی و موازین استکباری در جو غرب هم ناتوانی خود را نشان داده و «یک بام و دو هوا بودن» آن افشا شده است.

موازین استکباری همان ترازوهایی است که همیشه کفه اسرائیل و صهیونیسم را سنگین نشان می‌دهد، و دفاع ملت فلسطین از خانه و زندگی خود را تروریسم می‌نامد و به کشتن کودکان فلسطین افتخار می‌کند. اصلاحات آمریکائی کاری است که زمینه حاکمیت اسرائیل و آمریکا را هموار می‌سازد.

منادیان «اصلاحات اجتماعی» در ایران باید در آغاز، ترازوی «صلاح و فساد» را مشخص کنند. مسؤولان تشخیص را معرفی کنند و دست دزدان و دغلبازان و وابستگان بیگانه را از دخالت در میزان اصلاحات کوتاه کنند و آن‌گاه از صمیم قلب دعای اللهم اصلح کل فاسد من امور المسلمین را پس از نماز بخوانند، آن وقت «اللهم آمین» مردم را از ته قلب خواهند شنید. ان شاء الله.

